

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia Septem Sacramentorum Atque Justitiæ De Restitutione
Excerptæ

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

De Debito Matrimoniali. à. n. 313.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41194

traditionem accepit, non eius, qui promissionem: Igitur &c.

CONFIDENTIA. XVI.

Maritus timeret proles multiplicandas, ut contraheret impedimentum petendi ac reddendi debitum uxori, natum filiolum ex prioris coniuge defuncto levavit in Baptismo, atque ita contraxit cognationem spirituales cum uxore. Queritur itaque, an per hoc absolutus fuerit ab onere reddendi debitum suæ coniugi.

RESOLUTIO Prima: Uxor dicti Mariti per cognationem istam spirituales non fuit privata jure suo petendi ab eo debitum conjugale? ac per consequens ille non fuit deobligatus ab onere reddendi. Ratio est: Quia nullus potest, aut certe debet jure suo privati absque sua culpa, ut habetur expresse Cap. ad limina 30. q. 1. Et certe dolus marito non debet patrocinari: igitur uxor illa potuit nihilominus exigere, & maritus debuit reddere exigenti debitum conjugale.

RESOLUTIO secunda: imò probabilius est, Maritum potuisse etiam petere debitum ab uxore: pater ex cap. de eo 30. q. 1. ubi habetur si autem coniuges legitimi unus aut ambo, ex industria fecerint, ut Filium suum de fonte susciperent, si inupti permanere voluerint, utpote continentim servando, bonum est, si autem gravis penitentia infidatorum iniungatur, & simul maneant: unde cum secundum hunc Canonem

nonem separandi non sint, qui ex industria contraxerunt huiusmodi cognationem spirituales, sequitur eos licite posse reddere & petere debitum ab invicem; scilicet sint ambo in continuo periculo peccandi quod Pontifex utique non admiserit.

CONFIDENTIA. XVII.

316.

Maritus adamans sororem uxoris suae cum ea carnaliter commixtus est, atque ita contraxit affinitatem cum uxore; quaeritur, an potuerit de caetero ab ea debitum petere?

RESOLUTIO est negativa: quia talis petitio est incestuosa ab Affine in primo gradu ac contra praecipuum Ecclesiae in re gravi, in cap. I. de eo, qui cogno vit consanguineam. *Si quis cum filiastra scienter fornicatus fuerit, nec à matre debitum petere, nec filiastra, nec ille ullo unquam tempore poterit se alius matrimonio copulare (intellige) licite.*

CONFIDENTIA. XVIII.

Matrona honesta conquesta est apud Confessarium de Marito, quod soleat exigere ab ea debitum modo inordinato seu praepostere: quid ipsi consulendum.

R. Primo: certum esse apud omnes, talem concubinum, non obstante, quod serverur vas naturale, esse peccatum mortale, quando est verisimile periculum effusionis seminis extra vas legitimum: non minus certum, existen-

te

re aliqua neuitate, quando scilicet dispositio corporis, v.g. nimis pinguis in marito, vel in uxore gravida tumens venter aliud non peccat (mittit) nullum esse peccatum, si id fiat in vale legitimo citra periculum effusionis seminis. Ratio est, quia modus ille in tali circumstantia cohonestatur à necessitate, ut non sit illicitus, cum non sit variatio substantialis, sed accidentalis tantum.

¶. Secundo: Quando Vir exigit debitum ab uxore modo indebito quoad litum, ob meram voluptatem, probabiliter solum venialiter peccat, illà que potest etiam probabiliter se ipsi accommodare, si timeat ejus indignationem, aut diminutionem amoris conjugalis. Ratio est, quia uxor, potesta em corporis sui non habet, quoad omnem actum, ex quo sequi potest generatio: potest autem ex tali actu sequi generatio propter virtutem attractivam uxoris, igitur &c. Cæterum quia inordinatè quærere delectationem, etiam intra limites Matrimonij, culpa venialis est, taliter petens debitum à culpa veniali non excusatur. Dixi autem *probabiliter solum venialiter peccat*, quia plures graves DD. existimant, taliter peccare: atque adeo hujusmodi Conjuges graviter increpandos esse, monent etiam illi DD. qui mitius nobiscum sentiunt, qui sunt Sanchez, Gob. & Patrieus Sparer, quia scilicet bruta animantia imitantur.

CON.

CONFERENTIA. XIX.

VNus aliquis prima nocte post Copulationem cum sponsa factam in Ecclesia, concubuit cum sorore sponsæ, contrahendo cum Sponsa affinitatem: jam quæritur, an primo bimestri possit absque peccato mortali reddere debitum; suæ uxori id flagitanti? Ad quod

& Non posse Ratio est: quia quoties Coniunx ligatus v'nulo affinitatis non tenetur ex lege justitiæ alteri debitum reddere, reddendo peccat mortaliter: sed per primum bimestre non tenetur reddere ex justitia secundum omnes, igitur, &c. Idem dicendum post illud bimestre, si resciat interim adulteratam esse uxorem cum alio: quia tunc etiam tenetur uxori petenti debitum reddere ex justitia, consequenter etiam non potest absque peccato mortali.

De Impedimentis Matrimonij.

Error.

CONFERENTIA. XX.

Erronius existimans, se contrahere cum Donata, contraxit cum Decipula, quæritur, an validè.

& Erronium non contraxisse valide cum Decipula. Ratio est: quia ad Matrimonium

va-